

hele maa holde sig inden for de ved Underretsproceduren afstukne Grænser. Formalitetsfejl, begaaede ved Underretten, der efter Sagens Stilling ved Landsretten er uden virkelig Betydning for vedkommende Part, kunne dog ikke med Nytte paa-beraabes som Annullationsgrund, hvorhos Hjemvisning ikke kan finde Sted, fordi Underretsdommeren ikke behørig har vejledet en Part. Fremdeles maa med Hensyn til Procedurens Begrænsning ved Underretsproceduren mærkes, at ny Paastande dog kunne fremsættes, naar Retten tillader saadant, fordi det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne, og for saa vidt selve Sagens Hovedgenstand ikke derved forandres. Derimod er der en ubegrænset Adgang til under Appellen at fremkomme med ny Anbringender (Søgsmaalsgrunde, Benægtelser og Indsigelser), naar de blot anføres straks i Stævningen eller under den øvrige Skriftveksling. Ligeledes er Adgangen til at fremføre ny Beviser for Landsretten fri, naar det blot i Forvejen meddeles Modparten, af hvilken Art det ny Bevis er, og hvad dermed forventes bevist. — De alt ved Underretten førte Vidner m. v. skulle føres paa ny, medmindre begge Parter frafalde det (f. Eks. fordi de ville nøjes med Oplæsning af Underretsprotokollet), eller der i øvrigt er Hjemmel for Opgivelse af Umiddelbarheden (jfr. Nr. 7). Protokollation af Forklaringerne behøver i Reglen ikke at finde Sted, medmindre Retten selv ønsker saadan.

21. Anke til Højesteret i borgerlige Sager. Enhver borgerlig Sag, der er paakendt ved Landsret som første Instans, kan undergives en fuldstændig Appel til Højesteret; derimod kunne Domme, afsagte af en Landsret som anden Instans, kun undtagelsesvis og i Kraft af en særlig Tilladelse fra Højesteret paaankes til denne. Der kan ikke forud gyldig gives Afkald paa Anke. Der kan ikke ankes til Stadfæstelse, men kun til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, og ligesom ved Anke til Landsret gælder, at Klager over Behandlingen ved Underinstansen, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden reel Betydning for vedkommende Part, kunne lades ude af Betragtning. Den almindelige Anke- og Fuldbyrðelsesfrist for Landsretsdomme er 8 Uger. Bevilling til at appellere efter Udløbet af den almindelige Ankefrist (Oprejsningsbevilling) og Bevillinger til uden Modpartens Samtykke at fremsætte ny Paastande, Anbringender eller Beviser, hvilke Bevillinger nu for Tiden gives af Administrationen, skulle ligesom de enkelte andre specielle Tilladelser, hvorom der efter Udkastet kan blive Spørgsmaal, søges hos Højesteret selv. Ny Beviser kunne dog fremsættes uden særlig Tilladelse, naar der er givet Modparten betimelig skriftlig Meddelelse derom. Ankestævning indleveres paa Rettens Kontor til Berømmelse. Stævnevarslet er i Almindelighed 4 Uger, aldrig kortere.

Om Skriftforberedelse ved Højesteret gælder følgende: For saa vidt kun Appellanten ønsker Dommen forandret, kan hele Skriftforberedelsen i Reglen indskrænkes til Ankestævningen. Ønsker ogsaa Modparten Dommen forandret, eller har han Formalitetsindsigelser mod Ankesagen, maa han fremlægge en skriftlig Angivelse af sine Ankegrunde eller Formalitetsindsigelser samt af sin Paastand. Ønsker Indstævnte blot Dommen stadfæstet, er det tilstrækkeligt, at han mundtlig erklærer dette. Videre behøves ikke, da Parterne alt kende hinandens Stilling, og Retten i Landsretsdommen har et skriftligt Grundlag til Orientering. Kun hvor Højesteret tillader Fremsættelse af ny Paastande eller Anbringender, bliver der Spørgsmaal om en yderligere Skriftforberedelse, og denne foregaar da efter de samme Regler, som gælde ved Landsretten.